

Stanko Antić

POSTIGNUĆA I TRENUCI

*Srednja škola dr. Antuna Barca,
Crikvenica, VII 2001./2. i VIII 2002./3.*

U Vinodolskom zborniku broj 8 prikazao sam školski časopis *Postignuća i trenuci* broj šest, a ovu priliku koristim za prikaz dva nova broja, tj. broj VII (2001./2. god.) i broj VIII (2002./03. god.), koji izdaje Srednja škola dr. Antuna Barca u Crikvenici.

Čitatelj koji je imao prilike imati u rukama ove publikacije osvjedočio se, da se nizom pojedinih brojeva može pratiti rad i razvoj Škole, njena dostignuća i trenutke pojedinih školskih godina. Ta je činjenica najvrednija prosudba, koju se dobiva kad se ima pri ruci sve dosadašnje brojeve.

S malim razlikama u svakom pojedinom broju nalazimo istu strukturu, pa se nećemo na tom zadržavati, nego skrenuti pozornost na same radove. Uočavamo, da u svakom broju čitamo po nekoliko naslova koji govore o povijesti škole, najčešće iz pera Petra Pavlića, profesora u školi. U sedmici piše o tridesetogodišnjici od osnutka školskog centra, a u osmici o 25 godina rada u obnovljenoj školskoj zgradi. Povijesne trenutke osvjetljavaju i drugi članci, pa vrijedi spomenuti iz broja 7 sjećanje na mladost iz 1962. godine, četrdesetogodišnjicu njihove mature, kad su ponovo sjeli u školske klupe, prisjetili se svoje mladosti i profesora koji su pomogli da budu «kamenčić mladosti u mozaiku crikveničke gimnazije», kako je to zapisala profesorica Marija Gračaković. Našli su se ovdje i maturanti ekonomske škole iz 1982./83. školske godine, zatim bivši maturanti gimnazije koji su slavili svoju 25. obljetnicu mature, te još starija generacija maturanata gimnazije – iz 1967./8. godine. Mi koji smo radili na školi znamo, kako su dirljivi momenti susreta ljudi nakon tri – četiri desetljeća, kad umjesto nestašne mladosti susrećemo ozbiljne ljude, kasnijesrednje dobi. Za profesore i bivše učenike, za ljude koji se u prigodi neke visoke obljetnice ponovo nađu skupa, to su trenuci sjećanja na mladost, pa mnogi prihvate istinitom misao, da je «od djetinjstva pa do groba najljepše đачko doba».

Listajući publikaciju nalazimo radove, koji pokazuju što se zbiva u redovnom procesu škole, prvenstveno su to statistički pregledi broja učenika, po programima i razredima. Uočljiv je podatak, da je te školske godine u prvom razredu bilo samo osam učenika koji su učili za zanimanje konobar i deset za zanimanje kuhar (broj 8, str. 26.). Zar to nije premalo za inače razvijenu turističku djelatnost na ovom području.

U nastavku knjige nalazimo veoma zanimljive radove, u kojima profesori i učenici pišu o nastupima na smotrama, natjecanjima i sličnim manifestacijama, iz kojih se vidi da ovaj Centar ide putem moderne pedagoške koncepcije. Škola djeluje, kako to moderna znanost i poučava, kroz redovnu nastavu ali i brojne aktivnosti, kojima se zadovoljavaju šire potrebe mladeži. Nije više na školi zadaća da učenike poučava, niti se od njih više traži da uče samo zadano, nego da aktivno žive svoju mladost na raznim područjima svojih interesa. Cilj je moderne škole pomoći mladima u odrastanju, a za to nije dovoljno samo onih dvadesetak nastavnih sati tjedno.

Osim toga, ova publikacija pruža priliku mladima da se ogledaju i na literarnom polju. U svakom broju ima niz ueničkih proznih i pjesničkih radova, neki u čakavštini. Većinom ti su radovi visoke kvalitete, te daju naslutiti da ih potpisuju budući književnici. Ovdje u broju osam imamo i podatak o pjesničkoj zbirci učenika Žarka Stilina, koja je u Selcu promovirana prošle godine pod nazivom Modra čežnja, o čemu je pisala prof. Lj. Butković.

Zanimljivi su i prilozi sa maturalnim radnjama, pa u osmom broju čitamo jedan rad na njemačkom – maturantica Narion Cvitković, pod naslovom München Impressionen, kojoj je mentorica bila prof. A. Zoričić. Zanimljiv rad, nestandardan i izazovan.